

Arrest

nr. 83 488 van 22 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 29 maart 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 17 december 2008 dienden verzoekende partijen een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 6 februari 2012 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekende partijen om, op medische gronden, tot een verblijf gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard. Deze

beslissing, die verzoekende partijen op 29 februari 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.12.2008 werd ingediend door:

[G., M.] [...]

nationaliteit: Kazachstan (Rep.)

[...]

[Y. M.] [...]

[...]

[G., G.]

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 24.04.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en)

De aangehaalde medische problematiek wordt niet aanvaard als grond tot het bekomen van een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

De arts-adviseur stelde reeds op 23.10.2009 een medisch verslag op wat betreft de medische problematiek van [G. M.] en [G. G.]. Zij kwam voor beiden tot het volgende besluit (zie medisch verslag in bijlage): “Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn/haar leven of fysieke integriteit noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er mijns inziens vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

Intussentijd werd[en] er voor [G. M.] bijkomende medische attesten voorgelegd. De arts-adviseur stelt dat betrokkene aan een bepaalde aandoening lijdt maar dat “de zieke lijdt niet op zodanige wijze aan een aandoening dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland.” (zie medisch verslag dd 27.01 .2012 in gesloten omslag in bijlage)

Aangezien behandeling en opvolging voor de aandoening beschikbaar is, stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de medische zorgen.

Uit informatie waarover de DVZ beschikt blijkt onder meer het volgende (zie voetnoten + administratief dossier).

Er bestaat geen publieke ziekteverzekering in Kazachstan. Men werkt er met een lijst van sociaal belangrijke of gevaarlijke aandoeningen. De zorgen voor deze aandoeningen zijn gratis en dat zijn ze voor alle burgers. De kosten voor andere zorgen betaalt de patiënt. Patiënten hebben het recht hun zorgverschaffer te kiezen.

De regering van Kazachstan investeert ernstig in dit systeem zodat de gewaarborgde zorgen op een degelijk niveau verschaft kunnen worden.

Medicatie is ook gratis voor wie in een ziekenhuis verzorgd wordt en voor sociaal kwetsbare groepen. In andere gevallen moeten mensen hun medicijnen betalen. Er is financiële sociale bijstand beschikbaar voor burgers die niet over voldoende inkomsten of middelen beschikken. Het bedrag wordt aangepast aan de individuele situatie.

Verder is er ook een invaliditeitspensioen voor mensen die invalide verklaard zijn.

Verder kunnen we ook stellen dat een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen afgegeven kan worden.

Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privésysteem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager. Daarnaast geldt ook nog het volgende: « (...) L'article 3 ne fait pas obligation à l'Etat contractant de pallier lesdites disparités en fournissant des soins de santé gratuits et illimités à tous les étrangers dépourvus du droit de demeurer sur son territoire. »

Betrokkene legt verder geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat zij arbeidsongeschikt zouden zijn.

We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Overigens lijkt het ook erg onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Kazachstan - het land waar zij tenslotte meer dan 20 jaar verbleven - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verschaffen volgende toelichting:

"Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

"Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel één moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn";

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud[t], die vast staan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden;

Aangezien dat de bestreden beslissing toegeeft dat "Uit informatie waarover de DVZ beschikt blijkt onder meer het volgende (zie voetnoten + administratief dossier) Er bestaat geen publieke ziekteverzekering in Kazachstan. Men werkt er met een lijst van sociaal belangrijke of gevaarlijke aandoeningen. De zorgen voor deze aandoeningen zijn gratis en dat zijn ze voor alle burgers. De kosten voor andere zorgen betaalt de patiënt. Patiënten hebben het recht hun zorgverschaffer te kiezen.»

Dat als de verzoekende partij de vergunning van verblijf omwille van gezondheidsredenen vraagt, het vreemd is hem te antwoorden door een beslissing te antwoorden die vaststelt dat er geen systeem van ziektekostenverzekering bestaat;

Dat de verzoekers niet bij hen sinds minstens 4 jaar worden teruggestuurd;

Dat de betwiste beslissing vaststelt dat voor zekere ziekte de zorgen gratis zijn;

Dat echter in de betwiste beslissing, hij niet vaststelt is dat de genegenheid waarvan de eisers lijdt het onderwerp van deze kosteloosheid zou kunnen zijn;

Slechts bovendien, hebben de verzoekers geen enkel inkomen meer dat hun toelaat, als zij in hun geboorteland worden teruggestuurd om de uitgaven het hoofd te bieden in verband met hun gezondheids-toestand;

Dat er klaarblijkelijk een tegenstrijdigheid in de betwiste beslissing is die vaststelt dat de toegang tot de gezondheidszorg beschikbaar in Kazachstan is, enerzijds en die anderzijds toegeeft dat er geen systeem van ziektekostenverzekering is

Dat Mijnheer [G. M.] lijdt aan een zware Myopie;

Dat bovendien de bestreden beslissing ook toegeeft dat "In andere gevallen moeten mensen hun medicijnen betalen. ";

Dat in de geval van de verzoekende partij de medicijnen van de aandoening de bril is;

Dat de verzoekende partij onmogelijk is om deze medicijnen in Kazachstan te betalen;

Aangezien de bestreden beslissing vaststelt dat "Er is financiële sociale bijstand beschikbaar voor burgers die niet over voldoende inkomsten of middelen beschikken. Het bedrag wordt aangepast aan de individuele situatie. Verder is er ook een invaliditeitspensioen voor mensen die invalide verklaard zijn."

Dat de beslissing vaag zonder zekerheid geen enkel wat de nauwkeurige situatie betreft is die die van de verzoekers zal zijn als zij in hun geboorteland teruggekeerden;

Dat de tegenpartij zich ertoe beperkt om te zeggen dat het zonder op te stellen bestaat voor welke reden in het belangrijk geval zouden de eisers er recht of zelfs alleen maar vaststellen hebben als er recht zou zijn;

Dat de beslissing dus onvoldoende over dit punt wordt gemotiveerd;

Dat het niet is omdat „(...) L'article 3 ne fait pas obligatoire à l'Etat contractant de pallier lesdites disparités en fournissant des soins de santé gratuits et illimités à tous les étrangers dépourvus du droit de demeurer sur son territoire. »

Dat de tegenpartij afleiden moet dat ervan zij de gevolgen van niet haar weigering moet meten die dus een schending van artikel 3 van C.E.D.H. kunnen tot gevolg hebben.

Dat immers, alles in aangezien zij niet van een toegang tot de gezondheidszorg zouden kunnen genieten, de verzoekende partij opzettelijk een beslissing van weigeringen neemt;

Dat het voor gevolg zou hebben om volledig de beschikking 9 ter van de wet van 15/12/1980 verouderd te maken;

Aangezien dat de tegenpartij de aanvraag van de verzoekende partij niet gegrond verklaart omdat zij ook familie of vrienden in Kazachstan heeft dat financieel kunnen helpen

Dat om te veronderstellen dat zij nog van de familie hebben, niets vertelt dat de familieleden, beoogd door de beslissing, over de financiële middelen beschikken om hen financieel te steunen;

Dat dit argument zeer mager is om een beslissing van niet- grondslag te baseren en de verzoekende partij bij hun land van herkomst terug te sturen waar zij het gevaar lopen om een onmenselijke en vernederende behandeling te ondergaan, in strijd die met artikel 3 van C.E.D.H. beschadigt;

Aangezien dat de betwiste beslissing zich niet getuigt heeft over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;

Dat ze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van de verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist;

Dat het geleverde certificaat door de verzoekende partij voorgelegd duidelijk de pathologie aangeeft waaraan de verzoekende partij lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling;

Dat er een overduidelijke schending van het artikel 3 E.C.R.M;

Dat daarvan uitgaande, de betwiste beslissing nietig verklaard dient te worden.”

2.2.1. Zoals verzoekende partijen terecht aangeven voorzien de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met vermelding van de toepasselijke wetbepaling, immers vastgesteld de dochter van verzoekende partijen niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, dat een behandeling en opvolging van de medische problemen waaraan eerste verzoekende partij lijdt in Kazachstan mogelijk is en dat de vereiste zorgen er ook toegankelijk zijn, zodat niet blijkt dat een verplichte terugkeer naar dat land een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op artikel 3 van het EVRM en geen verblijfsmachtiging wordt toegestaan. Er wordt verder uitvoerig uiteengezet op basis van welke documenten en vaststellingen tot dit besluit gekomen wordt. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Zij laat verzoekende partijen toe om met kennis van zaken hun rechtsmiddelen uit te putten.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.2.2. In de mate dat verzoekende partijen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen inhoudelijk in vraag stellen voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in voorliggende zaak moet onderzocht worden in het raam van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Uit deze bepaling blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan toegestaan worden indien de aanvrager bewijst dat hij een zeer ernstig gezondheidsprobleem heeft en er hiervoor geen adequate behandeling bestaat in het land van herkomst.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat een ambtenaar-geneesheer, na onderzoek van de medische getuigschriften die door verzoekende partijen werden aangebracht, concludeerde dat de oogaandoening waaraan de dochter van verzoekende partijen lijdt niet kan beschouwd worden als een levensbedreigende of ernstige aandoening. De oogaandoening van eerste verzoekende partij werd wel weerhouden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor het leven of de fysieke integriteit, doch er werd tevens geconcludeerd dat de eventueel vereiste medische zorgen ook beschikbaar zijn in Kazachstan, zodat deze aandoening op zich geen reden vormt om een verblijfsmachtiging toe te staan. Deze vaststellingen staan daarenboven duidelijk vermeld in de bestreden beslissing. De stelling van verzoekende partijen dat niet blijkt dat verwerende partij *“de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden”* in aanmerking nam mist bijgevolg feitelijke grondslag.

Verzoekende partijen voeren voorts aan dat de stelling van verwerende partij dat de nodige medische zorgen in Kazachstan voor hen toegankelijk zijn niet correct is. Zij betogen dat verwerende partij erkent dat er in Kazachstan geen systeem van ziektekostenverzekering bestaat en dat ook geenszins blijkt dat eerste verzoekende partij zal kunnen genieten van een kosteloze behandeling van haar oogaandoening. Hierbij wijzen zij erop dat eerste verzoekende partij een bril nodig heeft.

Allereerst moet worden geduïd dat uit de medische getuigschriften die aan de Raad werden voorgelegd niet kan worden afgeleid dat verzoekende partij nog enige effectieve medische behandeling voor haar oogaandoening nodig heeft en dat tevens vaststaat dat eerste verzoekende partij reeds over een bril beschikt. Er blijkt derhalve niet welk belang verzoekende partijen bij hun grief hebben.

Daarnaast moet worden gesteld dat de bewering van verzoekende partijen dat het onvoldoende duidelijk is of de opvolging van de oogaandoening van eerste verzoekende partij volledig gratis is in hun land van herkomst, geen afbreuk doet aan de vaststelling van verwerende partij dat niet blijkt dat eerste verzoekende partij arbeidsongeschikt is en derhalve zelf kan instaan voor de kosten die verbonden zijn aan de eventueel vereiste hulp. Verwerende partij voegde hier nog aan toe dat er hoe dan ook een systeem van financiële bijstand beschikbaar is voor burgers die niet over voldoende inkomsten of middelen beschikken en deze stellingname, die ten onrechte door verzoekende partijen als *“vaag”* omschreven wordt, vindt steun in de stukken van het administratief dossier.

Verzoekende partijen bekritisieren ook nog de overweging in de bestreden beslissing dat het bovendien onwaarschijnlijk is dat zij in Kazachstan, indien nodig, niet tijdelijk een beroep zouden kunnen doen op bijstand van familie, vrienden of kennissen, maar tonen niet aan dat deze overweging kennelijk onredelijk is.

De uiteenzetting van verzoekende partijen laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveeringsplicht blijkt derhalve niet.

2.2.3. Gelet op voorgaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen ook niet gevolgd worden in hun standpunt dat de bestreden beslissing een miskennis inhoudt van artikel 3 van het EVRM.

De Raad wijst er ten overvloede op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensver-

wachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK